

Καλός και κακός λόγος

Κάποτε ο άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ανέβαινε σ' ένα βουνό της Νιτρίας και είπε στο μαθητή του, που το συνόδευε να προηγηθεί. Αυτός καθώς προχωρούσε συνάντησε ένα ιερέα των ειδώλων, που περπατούσε γρήγορα μ' ένα μεγάλο κούτσουρο στον ώμο του και του είπε:

«Πού πας τόσο βιαστικά διάβOLE;»

Τότε ο ειδωολάτρης ιερέας οργισμένος σήκωσε το κούτσουρο, που κρατούσε και άρχισε να τον κτυπάει τόσο δυνατά, που τον άφησε μισοπεθαμένο και συνέχισε το δρόμο του.

Λίγο παραπέρα ο ειδωολάτρης συνάντησε το Μακάριο, ο οποίος καθώς τον είδε φορτωμένο του είπε:

«Να' σαι καλά άνθρωπε του μόχθου, να' σαι καλά».

Ο ειδωολάτρης ιερέας κατάπληκτος απάντησε:

«Τι καλό βλέπεις σε μένα για να μου εύχεται να είμαι καλά;»

Κι ο γέροντας του λέει: «Στο εύχομαι επειδή σε βλέπω να μοχθείς και να τρέχεις χωρίς να ξέρεις πού πας...»

Τότε ο ειδωολάτρης απάντησε: «Κατάλαβα αμέσως πως εσύ ήσουν δούλος του Θεού από τη συγκίνηση, που μου έδωσε ο χαιρετισμός σου. Κάποιος όμως άλλος, άθλιος καλόγερος, με έβρισε όταν με συνάντησε κι εγώ απάντησα με κτυπήματα στις βρισιές του».

Την ίδια στιγμή έπεσε στα πόδια του Μακαρίου και του είπε:

«Αν δεν με κάνεις μοναχό δε θα σ' αφήσω να φύγεις».

Έτσι ξεκίνησαν μαζί κι έφθασαν εκεί που βρισκόταν ο κτυπημένος μοναχός, τον σήκωσαν μαζί στα χέρια και τον έφεραν στην εκκλησία του Κοινοβίου.

Όταν είδαν οι αδελφοί τον ειδωλολάτρη ιερέα μαζί με το Μακάριο έμειναν εμβρόντητοι και γεμάτοι θαυμασμό. Τον έκαναν μοναχό και εξαιτίας του πολλοί ειδωλολάτρες έγιναν χριστιανοί.

Κι ο Μακάριος έλεγε ότι:

«Ένας επηρμένος και κακός λόγος μπορεί να κάνει καλούς ανθρώπους κακούς, ενώ ένας καλός και ταπεινός λόγος μπορεί να κάνει κακούς ανθρώπους καλύτερους».

Ο άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος έζησε τον 4^ο μ.Χ. αιώνα.

ΔΔ